

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY 98207

Patent dodatkowy

do patentu _____

Zgłoszono: 10.04.76 (P. 188698)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 14.02.77

Opis patentowy opublikowano: 1.06.1979

Int.Cl². E03F 5/02
E02D 29/12

MKP E03f 5/02

CZYTELNIJA

Urząd Patentowy
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Twórcy wynalazku: Romuald Bystrzyński, Janusz Furmańczyk, Zygmunt Reszewski,
Ewa Krystowska, Tadeusz Holasz

Uprawniony z patentu: Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego,
Poznań (Polska)

Prefabrykowana studzienka zwłaszcza do kanalizacji sanitarnych

Przedmiotem wynalazku jest prefabrykowana studzienka, zwłaszcza do kanalizacji sanitarnych, składająca się z elementów łączonych bezpośrednio na placu budowy, która może być wykorzystana do budowy komór przelotowych, kanałów, ograniczonych załamów oraz progów.

Dotychczas znane komory kanalizacyjne wykonywane są w formie monolitycznej, w miejscu ich lokalizacji, z materiałów tradycyjnych takich jak beton, żelbeton, cegła, bloki betonowe itp.

Budowanie komór według dotychczasowego systemu stwarza wiele niedogodności, polegających przede wszystkim na dużej pracochłonności, wynikającej z koniecznego szalowania i zbrojenia bezpośrednio na budowie kolektora co w rezultacie znacznie hamuje tempo montażu kolektorów, a ponadto wykopy muszą być wykonywane zawsze o większych rozmiarach niż wynika to z wymiarów studzienki. Niedogodności tych nie posiada rozwiązanie według wynalazku dzięki temu, że studzienka zbudowana jest z dwóch, powtarzalnych elementów prefabrykowanych, o kształcie najkorzystniejszej litery „L” oraz płyty, odpowiednio ukształtowanej, łączącej oba boczne elementy. Elementy studzienki wykonywane są w sposób przemysłowy, w produkcji zorganizowanej i dostarczone na budowę kolektora i łączone następnie ze sobą, tworząc zamierzoną studzienkę o pożądanej średnicy w zależności od potrzeb.

Studzienka według wynalazku uwidocznioma jest w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia boczne elementy w widoku perspektywicznym, a fig. 2 płytę łączącą w widoku perspektywicznym.

Studzienka według wynalazku zbudowana jest z dwóch powtarzalnych elementów 2 w kształcie najkorzystniejszej litery „L”, w których wykonane są otwory 6 dla doprowadzenia bocznych kanałów. Elementy 2 tworzące boczne ściany studzienki posiadają wręby 4 oraz wsporniki 10 ułatwiające uszczelnianie boków rury kanałowej przy nakryciu płytą łączącą 1, ułatwiając równocześnie zmniejszanie lub zwiększanie szerokości studzienki i zaparcia płyty czołowej 7.

Obie górne płaszczyzny 3 elementów 2 oraz wrębów 10 celowo pochylone są ze spadkiem w kierunku środka studzienki w taki sposób, aby płaszczyzny podporowe 8 płyty łączącej 1 posiadające taki sam kierunek

i stopień nachylenia szczelnie przylegały do siebie po osadzeniu płyty łączącej 1 na obu bocznych elementach 2 studzienki. Płyta łącząca 1 posiada otwór 5 dla komina wlotowego, a po obu jej bokach usytuowane są płyty czołowe 7 wykonane monolitycznie z płytą łączącą 1 lub oddzielnie i następnie do niej dobetonowane. Płyty czołowe 7 dopasowane są do wykonanych w elementach 2 wrębów 4 oraz wsporników 10 i przy osadzeniu na elementach 2 płyty łączącej 1 tworzą zamierzoną studzienkę, uszczelniając oba połączone elementy 1 i 2. Oba boczne elementy 2 łączone są w części dolnej 9 betonem na mokro, w zależności od pożądanej średnicy kolektora przez spoinowanie złącz i styków.

Montaż studzienki polega na posadowieniu dwóch elementów „L” na podbetonie, następnie ułożeniu zaprawy betonowej i osadzeniu w niej prętów stalowych na ich styku i położeniu płyty łączącej na obu bocznych elementach.

Rozwiązanie według wynalazku posiada wiele zalet, a przede wszystkim umożliwia zastosowanie jednego elementu o kształcie litery „L” do szeregu różnych średnic kanałów wyłącznie poprzez wzajemne ich rozsuwanie lub dosuwanie na ściśle wymaganą żądanym załamaniem trasy kolektora odległość lub średnicę kanałów, przez co ilość robót betonowych na mokro bezpośrednio na budowie zmniejsza się do niezbędnego minimum. Wysokość studzienki przy różnych średnicach jest zawsze jednakowa, gdyż wynika to z koniecznego zachowania warunków bhp. Dalszą korzyścią studzienki według wynalazku jest możliwość wykorzystania jej do wszystkich typów kanałów sanitarnych, deszczowych lub ogólnospławnych, w dowolnych warunkach terenowych.

Korzystny układ statyczny ścian studzienki, utwardzonych w dnie i rozpartych płytą łączącą pozwala stosować cienkie ścianki o grubościach limitowanych tylko zabezpieczeniem ich szczelności nie zmieniając warunków eksploatacyjnych względem rozwiązań dotychczas znanych.

Elementy prefabrykowane studzienki są łatwe w produkcji w sposób wielkoseryjny, co znacznie skraca cykl procesu inwestycyjnego kolektorów, umożliwiając wcześniejsze ich eksploataowanie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Prefabrykowana studzienka zwłaszcza do kanalizacji sanitarnych, z n a m i e n n a t y m, że składa się z dwóch powtarzalnych elementów (2) w kształcie najkorzystniej litery „L” w których wykonane są otwory (6), wręby (4), oraz wsporniki (10) przy czym górne płaszczyzny (3) elementów (2) oraz wsporników (10) celowo pochylone są w kierunku środka studzienki w taki sposób, aby płaszczyzny podporowe (8) płyty łączącej (1), posiadającej taki sam kierunek i stopień nachylenia, szczelnie przylegały do siebie po osadzeniu płyty łączącej (1) na obu bocznych elementach (2) studzienki oraz płyty łączącej (1), posiadającej otwór (5), a po jej bokach usytuowane są płyty czołowe (7).

2. Prefabrykowana studzienka według zastrz. 1, z n a m i e n n a t y m, że obie płaszczyzny podporowe (8) płyty łączącej (1) pochylone są w kierunku środka studzienki w takim samym stopniu jak górne płaszczyzny (3) elementów (2).

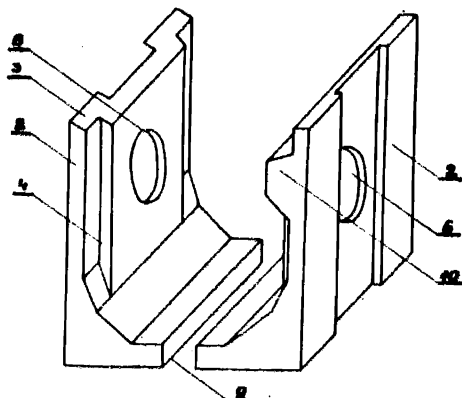

FIG. 1

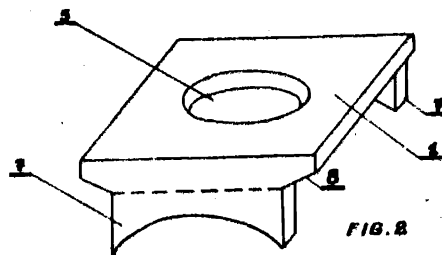

FIG. 2